

იმ სილამაზეს წარსულს

მ. მ-ს

ჩემი ბავშვობის სახლთან
ვხვდებოდი ფერმკრთალ ასულს
და შენ მაგონებ ახლა
იმ სილამაზეს წარსულს.

სხვა რამ, შაირის გარდა,
როგორ გაკადრო, აბაჲ
რარიგ გიხდება და გრთავს
ეს შინდისფერი კაბა!

ხედავჲ ზამთარი ქრება,
ყვავილებს გაშლის ნუში;
ყველგან ხალისი სევდა
მხოლოდ პოეტის გულში.

წუხილს წაიღებს ქნარი
და სტრიქონებად დაქსოვს.
- საღამო იყო წყნარი,
თქვენთან ვიყავი, მახსოვს

1939